Cerșetorul care dă de pomană

On Aprilie 09, 2014

Găsește motivația care să te facă să fii ceea ce ești cu adevărat, pentru ca evoluția fondului tău sufletesc să nu fie oprită sau stopată temporar.

Trăiau cu multă chibzuială, făcând zilnic puțin foc, ca niște oameni foarte strâmtorați. Jean Valjean nu înlocuise nici una din mobilele pe care le găsise acolo la început; pusese numai să se facă o ușă plină în locul ușii cu geam de la odăița Cosettei. Nimeni nu putea intui că, de fapt, el era același Monsieur Madeleine foarte înstărit, care își ascundea identitatea. Şi revenise la acea mică parte a omului care, de fapt, era. Modestia neexploatată de trecerea anilor se cerea recuperată.

*Continua să poarte redingota lui galbenă, pantalonii negri și pălăria uzată. Lumea de pe stradă îl credea sărac. Se întâmpla uneori ca vreo femeie milostivă să se întoarcă și să-i dea de pomană. Jean Valjean primea și se pleca până la pământ. Alteori se întâmpla să-i iasă înainte vreun nenorocit care cerșea. Atunci, se uita de jur împrejur ca să nu-l vadă nimeni, se apropia de cerșetor pe furiș și-i strecura în mână o monedă, adesea chiar o monedă de argint, apoi se depărta de el grăbit. Lucrul acesta putea să-i aducă neplăceri. În cartier lumea începuse să-l cunoască sub numele de "cerșetorul care dă de pomană". **

Leadership: Ești un caz distinct de negociere dintre un asigurator și un asigurat, din perspectiva experienței de a fi trăit o rană de umilință în fața unei situații dramatice care te ajuta să evoluezi spiritual și să-ți izbăvești sufletul?

Fiecare lider, mânat de imboldul de a-și schimba stilul de viață, spre găsirea unui *equilibrio* între funcționalitate și context, între puterea interioară și responsabilitățile funcției sale, este un caz distinct de negociere dintre un asigurator și un asigurat, cuvenindu-se a fi tratat ca atare ca pe o temă a cărei soluție stă în conștiința omului, nu în afara ei.

Pe de o parte îți asiguri necesarul de independență, pe de altă parte dobândești o altă viziune asupra vieții. Asiguratorul este sinonim cu sentimentul nesăbuit al unui destin implacabil, în timp ce asiguratul poate fi corelat cu lupta permanentă împotriva realității unei lumi decăzute, dominată de suferință și materialism, sau cu lupta memoriei împotriva uitării.

A evolua spiritual spre o conștiință superioară, spre un grad mai mare de înțelepciune, înseamnă să îți arăți dărnicia în situația unei remușcări care poate să dea un sens nou lumii tale interioare.

Şi nu doar atât, mai trebuie totuși să-ți arăți dărnicia în fața unei priviri retrospective spre ceea ce ți-a fost dat să vezi, să auzi, chiar în lipsa unor argumente cărora nu le identifici nici filonul legal, nici o logică de necontrazis. Credința este meditația asupra unui trecut care te urmărește aidoma unui blestem, din care trebuie să rezulte concluzii în sensul celor susținute de o conștiință curată, înnoită, din care trebuie să înveți ce înseamnă mila, ce înseamnă să fii blând, sincer, iubitor, cinstit, împăciuitor.

Să ajungi la tine însuți, uneori luptând chiar împotriva dorinței de putere și mărire, descoperind în matematica lumii abstracte pe care o trăiești, ghidate de propriile ei ecuații, o problemă de afectivitate decât de logică, sub înrâurirea mijloacelor de asigurare a unui echilibru între intern și extern. Asta este mai mult decât o mângâiere aducătoare de gânduri curate, ci un mod absolut cuceritor în care redai simțirile tale celorlalți.

De la știința de a valorifica virtuțile care te înconjoară ca o aură de siguranță de sine, până la arta de a te accepta printre ceilalți ca un oaspete printre gazde, recunoașterea neîntreruptă a frumosului joacă un rol important în maniera de a te dezvolta și de a te defini mai bine, de a descoperi noi lucruri despre alții, despre lume. Leadershipul devine o capodoperă a cărei compoziție, inspirată poate dintr-un rezumat al trecutului, îl arată pe om în deplinătatea calităților sale de fond. A măreției care le este dată celorlalți să o admire la el clipă de clipă și chiar să o sprijine.

Leadership: Situația din care se naște superioritatea ta este o îmbunătățire rapidă a experienței de accesare a variabilei "check your perceptions about what life is meant to be in a miraculous way" pe care o pui la dispoziția sufletului lumii?

Nu-i de ajuns să trăiești în concordanță cu legile aspre ale leadershipului, mai trebuie să presari și puțină liniște pe dinăuntru și în afara propriei ființe. Viața simbolizată într-un mod miraculos poate fi percepută ca un triumf împotriva tuturor neajunsurilor, păcatelor și patimilor lumii, triumf care te cuprinde atunci când pășești pe urmele trecutului care te bântuie și pe care vrei să-l uiți, astfel încât să rezonezi și să te identifici cu cel care poate suferi, nu doar cu cel care învinge.

După cum creierul este programat să absoarbă orice model sau structură a realității pe care o observă și o investighează, tot astfel omul, supus normelor privind calitatea leadershipului, este programat să se cupleze pentru un interval lung de timp la rețeaua de energie sufletească care se dezvoltă în perfectă armonie cu viața și mediul înconjurător.

Elementele esențiale ale leadershipului sunt scânteierile de înțelepciune provenite din experiența unei vieți în care suferința a copleșit adesea momentele de fericire.

Marele scriitor, Victor Hugo, îndemna: *" Să aruncăm jos vechea tencuială care ascunde fațada casei. Nu există alte reguli, nici modele. "*

Ca să îndeplinești condițiile artei de a conduce, aruncând peste acele goliciuni ale ființei tale vălul unor simțăminte care nu au nimic de a face cu știința, ci cu manifestările tale în contextul societății care te urcă la un nivel de rezonanță compatibil cu dimensiunea umană a angajamentelor existențiale, trebuie să te apropii tot mai mult de ceea ce ești cu adevărat. De omul care găsește înțelepciune și capătă pricepere profundă de faptul că altceva decât partea materială îl completează și îi aduce echilibrul. Cartea vieții se poate deschide fără chei, doar printr-o simplă scanare a ființei.

Leadershipul este recunoștința de a fi trăit o experiență de suferință în pragul unei situații în care simți că te înclini prea mult în fața superiorității poziției tale, sau când simți că ești legat sau prea dependent de forma perfectă a unei vieți care se merită trăită cu adevărat.

Cerșetorul care dă de pomană se referă la aspectele specific umane ale leadershipului, dominat de legi specifice. Leadershipul trebuie "îmbrăcat" de umanism, ca în toate celelalte domenii, bazându-se în principal pe o lege nescrisă: să dai, nu numai să știi să ceri.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/cersetorul-care-da-de-pomana.html